

Margo Glantz (Mèxic DF, 1930) és, sens dubte, una de les figures més destacades de la cultura mexicana actual. Professora, escriptora, acadèmica i periodista és des de 1994 professora emèrita de la Facultat de Filosofia i Lletres de la Universitat Nacional Autònoma de Mèxic. Ha sigut també professora convidada en universitats tan rellevants com les de Berkeley, Princeton, Harvard o Berlín.

Ha col·laborat en diversos periòdics i revistes (*Excelsior*, *Unomásuno*, *La Jornada*, *El País*...) i entre la seua tasca cultural destaquen la direcció de Literatura en l'Institut Nacional de Belles Arts (1983) i l'assessoria cultural en l'Ambaixada de Mèxic al Regne Unit (1986-1988).

La seua abundant obra crítica (que va de la literatura virregnal a la contemporània) ha sigut reunida parcialment en tres dels volums de les seues *Obras Completas*, publicades per FCE (2006, 2010, 2013).

Entre la seua obra de creació, hi destaquen: *Las genealogías* (Martín Casillas, 1981), que va ser premi Magda Donato en 1982 i ha sigut reeditada (i revisada) en 1985, 1997, 2005, 2010 i 2013; *Síndrome de naufragios* (Joaquín Mortiz, 1984), premi Xavier Villaurrutia (1984); *El rastro* (2002), finalista del premi Herralde i premi Sor Juana Inés de la Cruz (2003); o les més recents *Yo también me acuerdo* (2014), *Simple perversión oral* (2015) i *Por breve herida* (2016).

Ha rebut les beques Rockefeller (1996) i Guggenheim (1998), és numerària de l'Acadèmia de la Llengua (1996) i, entre els últims premis i reconeixements que ha rebut, cal assenyalar el premi FIL de Guadalajara en Llengües Romàniques (2010), abans Juan Rulfo; la Medalla d'Or de Belles Arts (2010); el premi Clementina Díaz y de Ovando (2013); el Premi Iberoamericà de Narrativa Manuel Rojas (2015) i la XVI Presea Cervantina (col·loqui cervantí internacional, 2016).